

התוכנית הסודית ז"ל

בחודש שעבר רמזתי על קיומה של תוכנית להפלתה של ממשלת-הי-אחדות-הלאומית, שנרקמה בחשאיות ובסבלנות ראוייה לציון. התוכנית התבססה, בין היתר, על הסיכסוך העמוק בין ש"ס למפד"ל, סביב תיקי הפנים והדתות.

השבו, כאשר התקרב הפיתרון לסיכסוך הממושך, נראה שהגורמים השונים המעוניינים בהפלת הממשלה, ובהקמתה של ממשלת-מערך צרה, צריכים להפעיל תוכנית אלטרנטיבית. כיותה זו שהיתה — מתה.

מה היה טיבה של התוכנית? מרוע לא הצליחה?

לתוכנית חברו כמה גורמים, שמ"מ שלת-האחדות קיפחה אותם, לעומת האפשרויות שממשלה צרה יכולה היתה להציע להם.

שני המפעילים העיקריים של ה-תוכנית היו צמד-המנהיגים של מפד"ל-גות תקופתיות: **אהרון אברחם-צירא** (תמ"י) ו**עזר וייצמן** (יחד). צמד זה שיתף פעולה בתקופת הבחירות. שיתוף-הפעולה ההרוק פסק עם חתימת ההסכם הדרמאטי של וייצמן עם מיפלת-העבודה. צעד זה נעשה בעת ששהה אברחם-צירא בפאריס, ונודע לו רק בדיעבד.

צעד זה של וייצמן מנע מהליכוד אפשרות להקמת ממשלה צרה בראש שותף, ועד היום נותרים לו בליכוד כשל כך. במערך, לעומת זאת, לא התערו וייצמן וחבריו. במינון-הח"כים

אהרון אברחם-צירא ועזר וייצמן תיכננו בסודי-סודות את הפלת ממשלת-האחדות באמצעות ש"ס - אבל ש"ס התקלה ברגע האחרון!

מי מקווים להקמת ממשלה צרה - ומי יזכו לקידום של האינטרסים האישיים שלהם בה?

מי ידע - ומי לא ידע - על קיום פגישתו הסודית של עזר וייצמן עם גורמים עויינים?

אברחם-צירא הוציא את הרדיו ממכוניתו!

נחשו איך כמעט גרמתי לליכוד הליכוד?

הינד! עוזרו של דויד לוי יהיה גם הוא מנכ"ל!

כל שר שמישותיו של וייצמן תוחמות את שיתחו מגביל את צעדיו. וכך, בין בעיטה (מוצחק רבין), שהעדיף השבוע את **מזשה ארנס** כממלא-מקומו, בזמן שהותו בלונדון, על פני וייצמן) לבעיטה, מסתובב וייצמן מתוסכל וקודר-פנים. למיתוס הקרוי "החברה-מניות הווייצמנית", שהצטייר בעיני הציבור כתערובת של שובבות,

אברחם-צירא ניסה, אומנם, עם שובו מפאריס, לאזן את התמונה ולהוות קול חוסם להקמת ממשלה צרה בראשותו של שיעזר פרס, אך נכשל. יש התולים את כישלונם בהבטחות בלתי-מקוימות מצידו של **יצחק שמיר**. השבוע הסביר לי מקור בכיר בליכוד שיש לתלות את כישלון המשאומת רווקא במנהיג הליברלים, **יצחק מודעי**.

אברחם-צירא

— אז אולי כנעם הבאה

וייצמן

— אם זה לא הלך הפעם -

כריזמה וחו בלתי-נידלה, לא נותר זכר. כיום מאפיינים את וייצמן קוצר-רוח, ארשת מריה ותנועות עצבניות. במצב זה התחדש שיתוף-הפעולה בינו ובין מנהיג תמ"י, שבניגוד לו לא איבד את נימוסו הטובים וחוויתו השל"ו. בליכוד שמו לב למתיכותו של אברחם-צירא בהצעתו של וייצמן בעניין היועץ לענייני-ערכים. אברחם-צירא עצמו צחק: "רציתי לעודד קצת את עוזר... אסור?"

מודעי, הסתבר, לא הגיע לכמה פגישות עם נציגי תמ"י. לא ברור אם היעדר-רוחיותו היו מכוונות או שנבעו ממצב-רוחו המפורסמים. על כל פנים, מקורות בליכוד גור"סים שאברחם-צירא נפגע ממודעי, ולא משמיר. האם זוהי פרשנות מפוברקת, הנובעת מהתקווה להמשך שיתוף-פעולה תמ"י-ליכוד בעתיד?

כנסת מסובים אנשי יחד לחור: מנודים מהליכוד ועדיין זרים כשורות מיפלת-העבודה.

מינויים

● מקורותי בצבא יודעים לספר כי כהונתו של האלוף **זאב אלמוג** כמפקד חיל-הים קרבה אל קיצה. ומי במקומו? לדבריהם, היורש הוא **תת-אלוף בן-שושן**.
● מינרי בתחום אחר — השיכון וה-בינוי. **אברם סירוס**, עוזרו הצמוד של סגן ראש-הממשלה **דויד לוי** (או, כפי שסירוס מכנהו בהערכה, "רודי", במילרע), קיבל ג'וב. הג'וב מלווה בתואר מנכ"ל. לא הצלחתי לברר למענכם את התואר המדויק, אולם מדובר בהנהלת חברת שיכון ובינוי בלורד-מלה, איזור מגוריו של סירוס.

שהתבונה קבל עם ועדה. לפני שבועות אחרים נעשו נסיונות-גישוש לארציניים מצד ש"ס לכיוון תמ"י. דובר מעורפלות ביותר על אפשרות להקמתו של גוש נוסח המערך, שיקנה אוטונומיה לכל אחת מהן.

הרעיון אינו צריך להפתיע איש. מכיוון ששתי המפלגות קיוויו זו את קולה-הבוחרים של זו. שתיהן פונות אל הציבור המסורתי-ידיתי שבכירות-המידת. יש להניח אף שמנהיגי ש"ס, שהתקשו לשחות בקרב הפוליטיקאים המ"שופשים, יוכלו להפיק תועלת מעצותיו הממולחות של אברחם-צירא. אך כרגע הרעיון מוקפא.

בעוד אברחם-צירא היה אמור ליעץ לש"סניקים לצאת מהממשלה, היה אמור וייצמן לפעול בקרב מיפלת-העבודה, לקראת כינונה של ממשלה צרה בראשותו של פרס.

גורם אחד לא נלקח בחשבון בתכנוניהם של וייצמן ואברחם-צירא. היחס אל וייצמן במיפלת-העבודה הוא כאל נטע זר. אפילו בקרב המחנה היוני (שבח וייס, אורה נמיר), שהוא שותף לדיעותיו, הוא עדיין גורם חיצוני, לא כל שכן במחנה הניצי. שיתוף-הפעולה עימו אינו כן לחלוטין. אברחם-צירא רווקא לקח בחשבון קושי זה כשהתלבט אם להצטרף למיפלת-העבודה בעיקבות וייצמן.

אין לשכוח שקיימים בעבודה אנשים כגון **רפי אדרי, מיכה חריש, עוזי ברעם, גד יעקובי, מרדכי גור ואחיהם**, שממשלה צרה עשויה לקדם את מעמדם.

בניתיים השתכנעו חכמי ש"ס שאל להם לנטוש את הקואליציה, והסכימו לקבל לידיהם את מישרד-הפנים.

הן גורמים בקואליציה, הן גורמים באופוזיציה סברו השבוע שאין זה סוף פסקו: "נראה כיצד יגיבו כשיתסחר להם מה המעט שמציעים להם...". התבטא השבוע אחד הח"כים, והתכוון שסמכויות רבות, בענייני-דת, הועברו ממישרד-הפנים — לדתות. ליצחק פרץ, שרהפנים, יישאר לטפל בכינוב של שפרעם... סיכם באיש בצנינות.

בראשית השבוע עוד קיוו אותם גורמים שש"ס לא תישאר כממשלה, כשיתברר לה פרטים אלה.

חוסכים... חוסכים...

מרור זך עשה לעצמו מינהג מבורך לרווח לכם כיצד חוסכים גדולי האומה, בעידן שבו כולנו מצווים לה רק את החגורה. אז הנה עוד חיסכון, והפעם מדובר בהקדבה ממשית: **אהרון אברחם-צירא**, מנהיג תמ"י הוועקת למען השכבות החלשות, הוציא את מכשיר-הטלפון ממכוניתו הפזו המהדרת שלו.

בעוד גורמים אינטרסנטיים כקור אלציה ובאופוזיציה עוקבים אחר התלבטויותיה של ש"ס, מנסה וייצמן להפיג את שיעמומו במיבצעי-יחיד, שמטרתם המוצהרת היא לקדם את השלום.

העולם הזה ריווח בשכוע שעבר על פגישתו של וייצמן עם גורמים עויינים. ידיעה זו נפסלה לשידור ב-טלוויזיה כמה ימים קודם לכן. שום גורם בליכוד שדיברתי עימו לא ידע על פעילות-השלום הזאת של וייצמן. בעבודה, לעומת זאת, היו כמה גורמים (בעיקר מהמחנה היוני) שידעו. לא כן אחרים.

יש לזכור שכל נסיעה של שר בממשלה טעונה אישור הממשלה. אם מדובר בנסיעה סודית, חייב ראש הממשלה לאשרה. יש להניח שראש הממשלה לא אישר נסיעה מבלי לכוון דוק את מטרתיה, ולתמוך בהן.

ואילו היומה להפלת הממשלה הרחבה, היעד שהיתוו לעצמם המ"תכננים, תתחדש בסביבות מדיס-אפריל 1985. עד אז, מקווים בעבודה ובאר פוזיציה, יצליחו השיחות להוצאת צה"ל מלבנון הטובענית. גורמים ב-עבודה מעוניינים שבעת השיחות יישב **אריאל שרון** בתוך הממשלה, ויתמוך בצעריה, תחת טיפוסם מבחוק. עובדים על כמה תוכניות להפלת הממשלה במקביל... צחק איש לומר נסיון מהשבועות האחרונים, רכי המתח.

מה בוער, מה?

מה עלה בגורל ליכוד-הליכוד? לא הרכה. למען הדיוק, כלום: הרעיון שקדם עור וגידים אצל הליברלים, בתקופת הבחירות, קיבל תאוצה לפני שבועות אחרים בחסותם של **אברהם שרירי ואלי קולס**. שרירי טען שהוא הרוח החיה מאחורי העניין, ואילו קולס טען: "להר"ם אני היוום. כמו תמיד, יש טרמפיסטים...".

התכנסו כל הפורומים הליברליים האפשריים (הנשיאות, התנהלה, החטיבה) ברעש גדול, והופ — העניין נעצר. לכאורה רק **יצחק מודעי** הוא הכולם, אולם אט"אט נשמעים קולות מינויים המביעים בו תמיכה. לשם-מה בכלל הודקו הליברלים לליכוד-הליכוד? את השאלה הבסיסית הזאת הפניתי השבוע לכמה ח"כים ליברליים. רובם, הסתבר, לא זכרו בדיוק את הכוונה המקורית.

מודעי, התנה המקורי של הרעיון, מתנגד לו כיום. מכיוון ש-אני מעדיף לשמור על כל האופציות פתוחות... אז מהו, אם כן, המניע לליכוד-הליכוד? התנגדותו של מודעי בוודאי מדרבנת את יריביו במיפלת-העבודה רווקא בכיוון זה, ובגוף הליברלי השסוע והמפולג זה כהחלטת שיקול. (אפילו הקבוצות עצמן מפולגות. **גדיעון פת** למשל, בדבריתו של מודעי, אינו פוסק מלמתוח עליו ביקורת כפומבי.) זהו, אולי, המניע כיום. אולם מה היה המניע המקורי לפני שבועות אחרים הודיע לי חבריה-כנסת אלי קולס: יש לי סקופ עבודה! הסקופ היה מידע, שאישיות בכירה בליברלים (קולס) אלא איצו עומדת לצאת נגד מגמות ההתפלת-מחרות, שרווחו אז, בהנהגתם הצעקנית של **ססא (פייסי) גרסר** וגדיעון פת, ולהסיט את המירוץ לכיוון ההפוך — לליכוד-הליכוד. העולם הזה פירסם את המידע, וקולס מצידו עשה סבב בקרב חבריו למיפלת-העבודה. בשלושה ימים גמא את המרחקים שבין לשכתיהם של משה ניסים, יצחק מודעי, וגדיעון פת. אפילו על **צבי רנר** הישיש לא פסח. בניתיים התעייף, אולם לא הירשה לעצמו ליטול אתנחתא. מכיוון שהבטחתה לך... כשלב מאחור יותר פלט לעברי כנעס: "בגללך אני לא מפסיק להתרועע". או אין לי מושג אם גם בגללי הוא נאם את נאומו חוצב-להבות בחטיבת-הליברלים. שהתקיימה בחשאיות גמורה במלון דיפלומט בתל-אביב, ודלפו בפרוטרוט לאמצעי-התיקשורת מייד עם סימטה. בכך, על כל פנים, הסתיימה הפרשה עד להודעה חרשה. הליברלים החליטו להקים צוות למשא ומתן עם חרות, תוך כדי הבנה מוקדמת שחרות תנקוט בצעד דומה מצידה. "בניתיים, העסק שקט" הודיע לי ח"כ ליברלי, רוב חברי החטיבה היו בחוץ (שרה דרורין, סינחם גרלד-שמיין, גדיעון פת, אברהם שרירי). אין מי שריב... אז מה יהיה גורלו של ליכוד-הליכוד? התעניינתי. "יהיה... ענה לי גולדשטיין. מה בוער?"